

Michel Schoos en Pascale Labranche

Ferme des Alouettes houdt blondes op biologische wijze. De eigenaars gaan vanwege het fokplezier voor honderd procent ki.

Activiteit:	bioveehouderij
Ras:	blonde d'Aquitaine
Aantal kalvingen:	65
Aantal ha:	64 ha permanent weiland

Michel Schoos: 'Met een dekstier is het wachten op het eindresultaat niet zo spannend'

Honderd procent ki vanwege fokplezier

Boeren in een arm milieu schept ook kansen. Het Waalse echtpaar Schoos-Labranche is daar het levende bewijs van met hun biologische vleesveehouderij. Bodemvruchtbaarheid en een uitlopende tussenkalftijd zijn wel werkpunten in de bedrijfsvoering.

tekst **Guy Nantier**

Honderd procent kunstmatige inseminatie bij zogend vee, het blijft een zeldzaamheid in de vleesveehouderij. 'Toch is het zoveel leuker werken ondanks de extra arbeid', zegt blondefokker Michel Schoos (52) enthousiast. 'Door met zeer veel verschillende vaders te werken kijken we gedurende negen

maanden vol ongeduld uit naar het eindresultaat. Met een dekstier is het wachten niet zo spannend.' De fokker uit het Waalse Muno is eigenlijk voltijds actief met zijn eigen bedrijf in dakwerken. De dagelijkse leiding over de 150 stuks tellende blonde d'Aquitaineveestapel is in handen van zijn echtgeno-

te Pascale Labranche (48). Het echtpaar nam in 1990 de veehouderij met Belgisch-witblauwvee over van Pascales ouders en ging drie jaar later aan de slag met blondes. Michel Schoos vertelt over die tijd: 'De veestapel kampte met te veel uitval vanwege heel matig beenwerk, lange tongen en andere gebreken. De keuze voor

Tannière, de oudste blondekoe op het bedrijf Ferme des Alouettes, was met een eerste kalving op 27 maanden vroegrijp

De dieren kunnen vóór 15 mei niet naar buiten vanwege de late start in grasgroei

de blondes kwam er op aangeven van de lokale veehandelaar. Die prees de blondes aan als de beste keuze, na de witblauwen, voor de vleesproductie.'

Veiliger werken

Op het ouderlijk bedrijf van Pascale was ki bij de witblauwen standaard. 'Ik heb nooit anders geweten', zegt ze. Bij de omslag naar blondes is wel een paar keer nagedacht over werken met dekstieren, maar het echtpaar kwam steeds weer uit bij ki. Michel Schoos somt in één adem de voordelen op: 'Je kan één op één paringen maken om enerzijds tekorten bij een dier te compenseren en anderzijds sterke punten te bestendigen. Je weet exact wanneer een koe gaat afkalven. Je brengt altijd de meest actuele genetica in je vee-stapel. Met natuurlijke dekkende stieren moet je al gauw drie jaar aan de slag om de aankoop ervan af te schrijven.'

Als belangrijk argument geeft hij ook dat je met ki altijd topstieren kunt gebruiken tegen een aanvaardbare prijs. 'Vergeet niet dat een topdekstier aankopen meestal betekent diep tasten in de geldbeugel. Je kan met ki voor de vaarzen ook een pinkenstier inzetten. Bovendien hou je met een zorgvuldig gemaakte stierenkeuze ook inteelt in de hand.' Pascale vervolledigt het waslijstje aan positieve argumenten. 'Het is ook een stuk veiliger werken. Elk jaar gebeuren ergens te lande wel ongelukken met voor de veehouder een dodelijke afloop.' Het fokdoel op het bedrijf vat Michel samen op de vijf vingers van één hand: makheid, vruchtbaarheid, geboortegemak en afkalfgemak, melkpotentieel en mixte type. Het laatste jaar werden 22 verschillende stieren ingezet. 'Cabrel, Aramis, Trésor, om er maar enkele te

noemen. Ik maak de paringen. Pascale geeft mij feedback als de kalveren worden geboren.'

Het extra werk van het tijdens de weideperiode naar binnen halen van tochtige dieren voor inseminatie neemt het echtpaar voor lief. De vrouw des huizes bezoekt met de terreinwagen twee tot drie keer per dag de huiskavel van 14 hectare waarin de zogende koeien worden geweid. Met wat goedkoop krachtvoer als lokmiddel vangt zij de tochtige dieren en brengt hen met de veetrailer naar huis voor inseminatie door de ki-dierenarts. Pascale: 'Als het overdag al eens niet lukt, proberen Michel en ik 's avonds nog eens. Lukt het niet, tja dan zijn we 21 dagen kwijt.' 'De uitlopende tussenkalftijd is het enige minpunt', vult Michel aan. 'Die ligt nu tussen de 14 en 15 maanden met een eerste afkalving op 30 tot 36 maanden.'

De oudste koe op het bedrijf Ferme des Alouettes luistert naar de naam Tanniëre. Zij is een Hibernatusdochter geboren in 2002 en heeft al negen maal afgekalfd met een eerste kalving op 27 maanden. Alle dochters van deze koe zijn nog op het bedrijf aanwezig. 'Die interessante moederlijn zouden we wel meer willen gebruiken voor de fokkerij via embryo-spoelingen, maar dat mag niet in een biologische bedrijfsvoering.'

Arm milieu

Het bedrijf van Michel Schoos en Pascale Labranche ligt in de Gaumestreek, het uiterst zuidelijke puntje van België op de grens met Frankrijk. De landbouwstreek staat bekend om zijn arme milieu. De ondergrond bestaat uit mergelgesteente. Naaldbossen en weiland kleuren er het zeer heuvelachtige landschap. 'De gras-

groei start hier pas rond half mei', vertelt Michel Schoos. 'De eerste snede gras halen we van het land rond 15 juni. Productieve weilanden leveren hier twee grassneden op per jaar, goed voor zo'n 5,5 ton droge stof per hectare. Wij kunnen alleen maar dromen van drie à vier grassneden zoals jullie die in Vlaanderen of Nederland die kennen.'

Sporadisch is er in de Gaumestreek een maisakker te zien. Gras vormt dan ook bij uitstek het dieet op de wijdverspreide rundveebedrijven. Ook op het bedrijf van Michel en Pascale. 'Het zomerrantsoen voor de koeien bestaat enkel en alleen uit gras. In de winter is dat geconserveerd gras uit balen en hooi', legt Michel uit. 'We overwegen wel om de zogende koeien een energieboost te geven met biograan, zodat ze sneller hun tocht laten zien. Hierdoor zou de tussenkalftijd ingekort kunnen worden.'

De kalvingen vinden op het bedrijf het jaar rond plaats. Pascale: 'Dat vergemakkelijkt de opvolging en geeft minder ziektedruk in de stal.' De kalveren worden tweemaal per dag bij de moeders gelaten om te drinken. Zij krijgen daarnaast wat krachtvoer en hooi. Tijdens de weideperiode hebben de zoogkalveren een krachtvoerbox tot hun beschikking.

Hogere levenskwaliteit

Het bedrijf telt 64 hectare oude graas- en maaiweiden die tot op heden nooit vernieuwd zijn geweest. Rundercompost – zo'n 10 ton per hectare per jaar – is al sinds jaar en dag de enige bron van groeistoffen voor het weiland. 'We onderzoeken nu wel of het nuttig is om het organische middel Bacteriosol of een biostof 4-3-3 in te zetten om de vruchtbaarheid van de bodem op te krikken.'

De keuze voor een biologische werkwijze is een kwestie van vooruitdenken. 'De toegevoegde waarde om de eindproducten in de markt te kunnen zetten helpt natuurlijk', geeft Pascale aan. 'Maar het kringloopdenken is de eigenlijke drijfveer. Dat geeft aan ons vandaag en aan de komende generaties in de toekomst een hogere levenskwaliteit.'

De stiertjes worden na de zoogperiode slachtrijp gemaakt en verkocht in het biocircuit 'Bio de Gaume' voor 6 euro per kilogram karkas. Uitstootkoeien gaan in hetzelfde handelscircuit en wegen gemiddeld 440 tot 470 kg geslacht en behalen een karkasprijs van 4,60 tot 5,02 euro per kilogram. Michel Schoos: 'Hier in de Gaume kunnen we geen grote, zware koeien fokken. De matige ruwvoerproductie leent er zich niet toe. Het moet dus uit de genetica komen.' |